

200802570/1.

Datum uitspraak: 15 oktober 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/36410 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Assen, van 13 maart 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 maart 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) de aan _____ hierna: de vreemdeling) verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken.

Bij besluit van 23 augustus 2007 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 maart 2008, verzonden op 14 maart 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 april 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
lid van de enkelvoudige kamer

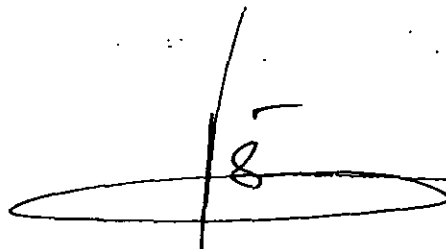
w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 oktober 2008

218-565.

Verzonden: 15 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/36410

Uitspraak: 13 maart 2008

inzake:

geboren op
verblijvende te
alias

geboren op
alias

geboren op
allen van Egyptische nationaliteit,
IND dossiernummer: 0303.06.8012,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. M.R.M. Schaap, advocaat te Groningen.

tegen:

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. N.A.P. Trommelen,
werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Op 9 september 2003 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier gedaan onder de beperking "verblijf bij partner (hierna: referente). Op 28 oktober 2003 is eiser in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw 2000) onder deze beperking.

Op 14 juni 2006 heeft de korpschef van het regionaal politiekorps Drenthe een voorstel gedaan tot intrekking van de verblijfsvergunning.

Bij beschikking van 29 maart 2007 heeft verweerder de aan eiser verleende verblijfsvergunning regulier ingetrokken met terugwerkende kracht per 9 september 2003.

Zaaknummer: 07/36410

2

Bij bezwaarschrift van 18 april 2007 heeft eiser bezwaar ingesteld tegen deze beschikking.

Op 23 augustus 2007 heeft verweerder het bezwaarschrift ongegrond verklaard.

Bij beroepschrift van 21 september 2007 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De gronden van het beroep zijn ingediend op 12 oktober 2007. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 4 maart 2008. Namens eiser is verschenen mr. R. van Asperen, kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door voornoemde gemachtigde.

Standpunten van partijen

Verweerder heeft de verblijfsvergunning ingetrokken nu eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt, dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

Teneinde te voldoen aan het middelenvereiste heeft eiser een arbeidsovereenkomst van referente overgelegd, welke hij als werkgever heeft ondertekend met zijn valse naam, te weten de naam waaronder hij eerder in verband met zijn relatie met referente een verblijfsvergunning heeft gehad. Ook twijfelt verweerder aan de echtheid van de arbeidsovereenkomst. Voorts is gebleken dat de relatie tussen eiser en referente is verbroken. Eiser en referente hebben over de duur van de relatie verschillende niet-eenduidige verklaringen afgelegd. Niet valt in te zien dat de Vreemdelingenpolitie de verklaringen van referente niet juist heeft neergelegd dan wel dat deze verklaringen onder druk zouden zijn afgelegd en dat de relatie tussen eiser en referente nog altijd zou voortduren. Ten slotte is, hoewel eiser zich niet heeft laten uitschrijven uit de gemeentelijke basisadministratie, uit eisers gedragingen gebleken dat hij zijn hoofdverblijf heeft verplaatst van Nederland naar Egypte. Gelet op het voorgaande wordt niet meer voldaan aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning is verleend.

Niet is gebleken van bijzondere feiten of omstandigheden op grond van welke, bij afweging van alle aan de orde zijnde belangen toch aanleiding bestaat van intrekking van de verblijfsvergunning af te zien. De intrekking betekent geen schending van het recht op familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Er is geen sprake van inmenging, nu eiser geen verblijfstitel wordt ontnomen die hem tot het uitoefenen van het familie- of gezinsleven hier te lande in staat stelde, aangezien hij geacht wordt nimmer in het bezit te zijn geweest van een geldige verblijfsvergunning. Voorts bestaat er geen positieve verplichting eiser verblijf in Nederland toe te staan. De gevolgen voor zijn verblijfsrecht van het overleggen van onjuiste gegevens dienen voor rekening en risico van eiser te komen. Tevens heeft verweerder in aanmerking genomen dat eiser al eerder met zijn dochter familie- of gezinsleven buiten Nederland heeft uitgeoefend.

Eiser heeft in beroep het volgende aangevoerd. Van verwarring over met wie een arbeidsovereenkomst is aangegaan kan geen sprake zijn. Er was dus geen reden om op grond hiervan de verblijfsvergunning in te trekken. Eiser heeft tot op heden nog steeds een relatie met referente. Referente heeft bij de Vreemdelingendienst onder druk verklaringen

Zaaknummer: 07/36410

3

afgelegd. De vreemdelingendienst heeft eigenhandig de conclusie getrokken dat de relatie was beëindigd. Van daadwerkelijke verplaatsing van het hoofdverblijf buiten Nederland is evenmin sprake. De intrekking van de vergunning levert een schending op van het familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM, nu het gevolg van de intrekking is dat eiser referente en zijn dochter moet achterlaten. Zijn dochter heeft ingevolge artikel 7 van het Internationaal Verdrag tot bescherming van de Rechten van het Kind (IVRK) het recht op gezinsleven.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of verweerder in redelijkheid de aan eiser verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verblijf bij referente heeft kunnen intrekken. De rechtbank overweegt daartoe als volgt.

Op grond van artikel 19 Vw 2000 in samenhang met artikel 18, eerste lid aanhef en onder c Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 worden ingetrokken indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt, dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

De rechtbank overweegt dat niet is bestreden dat eiser ten behoeve van zijn aanvraag een arbeidsovereenkomst van referente heeft overgelegd, waarin hij zelf optreedt als werkgever, maar waarvoor hij een alias voor zichzelf heeft gebruikt, te weten de valse naam waaronder hij eerder een verblijfsvergunning in Nederland heeft gehad. Hiermee heeft eiser onjuiste gegevens verstrekt. Ook heeft hij gegevens achtergehouden die zouden hebben geleid tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag indien deze bekend zouden zijn geweest. Deze arbeidsovereenkomst kan derhalve niet meer dienen ter bewijs dat referente aan het middelenvereiste voldeed. Door eiser is niet betwist dat het salaris dat referente met andere werkzaamheden verdiende onvoldoende was om aan het middelenvereiste te voldoen. Reeds gelet op vorenstaande heeft verweerder eisers verblijfsvergunning met terugwerkende kracht kunnen intrekken.

Hetgeen eiser heeft aangevoerd over het afleggen van verklaringen onder druk over de duur van de relatie en over de verplaatsing van het hoofdverblijf kunnen aan het voorgaande niet afdoen.

Ten aanzien van eisers beroep op artikel 8 EVRM overweegt de rechtbank als volgt.

Ingevolge artikel 8 EVRM, voor zover hier van belang, heeft een ieder recht op respect voor zijn familie- en gezinsleven. In het tweede lid van dit artikel is bepaald dat geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

De rechtbank overweegt dat verweerder in het bestreden besluit de belangen van eiser bij

Zaaknummer: 07/36410

4

het uitoefenen van zijn familie- en gezinsleven in Nederland heeft afgewogen tegen de belangen van verweerder om de verblijfsvergunning van eiser in te trekken. Hetgeen eiser in beroep in het kader van zijn familie- en gezinsleven heeft aangevoerd kan niet tot een ander oordeel leiden dan verwoord in het bestreden besluit, nu daarin het door eiser aangevoerde reeds is meegewogen in de belangenafweging.

Ten slotte overweegt de rechtbank dat het beroep van eiser op artikel 7 IVRK niet nader is onderbouwd en op zichzelf onvoldoende is voor het oordeel dat verweerder de aan eiser verleende verblijfsvergunning niet heeft kunnen intrekken.

Gelet op het voorgaande zal het beroep ongegrond worden verklaard.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

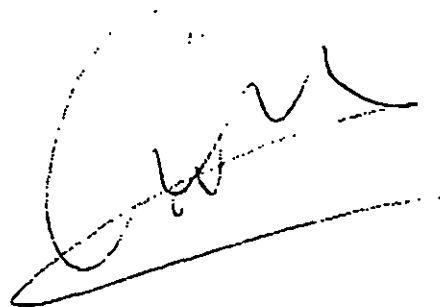
Bestlissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. K. Wentholt, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 13 maart 2008 in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. ten Hoopen als griffier.

tenHoopen

Afschrift verzonden: 14 MRT 2008

VOOR AFSCHEFF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Tiebout

advocaten

moet volgens diezelfde paragraaf uiteraard wel zijn dat het verstrekken van de onjuiste gegevens, of het achterhouden van de juiste gegevens er (mede) toe heeft geleid dat de verblijfsvergunning ten onrechte is verleend, verlengd of gewijzigd. Dat laatste doet zich naar het oordeel van betrokkene niet voor. Meer in het bijzonder wordt de rechtbank niet gevolgd in de overweging dat de arbeidsovereenkomst tussen betrokkene en referente buiten beschouwing moet blijven. Niet alleen moet gezegd worden dat de rechtbank haar oordeel op dit punt onvoldoende motiveert, maar voorts wordt gesteld dat de arbeidsovereenkomst op zich niet buiten beschouwing kan worden gelaten, nu vaststaat dat betrokkene dezelfde is als degene die destijds de arbeidsovereenkomst is aangegaan. Het enkele feit dat hij bij het aangaan van de arbeidsovereenkomst andere personalia gebruikte, betekent niet dat die overeenkomst buiten beschouwing moet worden gelaten, ondanks dat niet ontkend wordt dat die gegevens onjuist zijn. Immers kan vastgesteld worden, althans is onvoldoende gemotiveerd waarom dat anders is, dat ook bij juiste gegevensverstrekking een vergunning zou zijn verleend/verlengd.

Kortom, de enkele vaststelling dat onjuiste gegevens zijn gebruikt kan niet tot intrekking van de verblijfsvergunning leiden. Bezien moet worden of ondanks die onjuiste gegevens aan betrokkene een vergunning zou zijn verleend, hetgeen in het bestreden besluit onvoldoende gemotiveerd is en de rechtbank heeft miskend.

GRIEF II:

Ten onrechte heeft de rechtbank op pagina 3 van de uitspraak overwogen:

"Hetgeen eiser heeft aangevoerd over het afleggen van verklaringen onder druk over de duur van de relatie en over de verplaatsing van het hoofdverblijf, kunnen aan het voorgaande niet afdoen."

TOELICHTING:

Deze overweging is een begrijpelijke redenatie gelet op hetgeen de rechtbank daarvoor had overwogen, maar hiertegen wordt desondanks gegriefd vanwege de stelling dat indien betrokkene gevolgd wordt in hetgeen hij hiervoor onder grief 1 heeft betoogd, gezien moet worden of hij nog wel voldeed aan de beperking waaronder de vergunning werd verleend. Daarom blijft allereerst gesteld en volgehouden dat betrokkene en referente gevolgd moeten worden in hun stellingen dat hun relatie in 2002 niet verbroken is. Zij hebben nu ongeveer 15 jaar een relatie met elkaar, leven ook nu nog steeds samen, in welk samenlevingsverband zij samen een kind opvoeden. Meer in het bijzonder wordt niet de overweging in het bestreden besluit gevolgd dat, kort gezegd, uitgegaan moet worden van de verklaring die referente destijds bij de politie heeft afgelegd en daarmee geen waarde toekomt aan hetgeen zij later, zoals tijdens de hoorzitting, uiteen heeft gezet. Niet valt in te zien, te meer niet nu de verklaring van betrokkene zelf die ondersteunt, dat de latere verklaring van referente als niet geloofwaardig moet worden aangemerkt ten opzichte van haar eerste verklaring. Ook overigens was haar eerste verklaring niet eenduidig, in die zin dat daaruit niet zonder voorbehoud kan worden afgeleid dat haar relatie met betrokkene in 2002 is gestrand.

Ook voor wat betreft het verplaatsen van het hoofdverblijf wordt gesteld en volgehouden dat het bestreden besluit op dat punt onvoldoende gemotiveerd is. Zoals verweerder zelf heeft overwogen, is verblijf/verplaatsen verblijf een begrip dat ingevuld moet worden aan de hand van alle relevante feiten en omstandigheden. Verweerder heeft dat vervolgens naar het oordeel van betrokkene te beperkt geïnterpreteerd, in die zin dat voor verweerder blijkbaar voldoende is geweest de mededeling dat betrokkene met zijn dochtertje een tijdje in Egypte is geweest en waar zijn dochtertje naar school ging. Daarmee is in het geheel niets gezegd over het al dan niet tijdelijke karakter ervan. Betrokkene zelf geeft daarover een volstrekt genuanceerdere lezing, zodat het bestreden besluit in strijd komt met het motiveringsbeginsel.

Tiebout

advocaten

GRIEF III:

Ten onrechte heeft de rechtbank op pagina 3/4 van de aangevallen uitspraak overwogen:

"De rechtbank overweegt dat verweerder in het bestreden besluit de belangen van eiser bij het uitoefenen van zijn familie- en gezinsleven in Nederland heeft afgewogen tegen de belangen van verweerder om de verblijfsvergunning van eiser in te trekken. Hetgeen eiser in beroep in het kader van zijn familie- en gezinsleven heeft aangevoerd kan niet tot een ander oordeel leiden dan verwoord in het bestreden besluit, nu daarin het door eiser aangevoerde reeds is meegewogen in de belangenafweging."

TOELICHTING:

Duidelijk moge zijn op welke feiten het beroep van betrokkene op artikel 8 EVRM rust. Hij verblijft al lange tijd in Nederland, heeft sinds lange tijd een relatie met een Nederlandse, en oefent met haar gezinsleven uit, samen met hun kind. Volgehouden blijft dat een afweging tussen die belangen en dat van verweerder, in het voordeel van betrokkene heeft uit te vallen, en dat de rechtbank heeft miskend dat verweerder daar slechts een standaardoverweging aan heeft gewijd. Meer in het bijzonder is de overweging van verweerder dat nu is gebleken dat betrokkene eerder met zijn dochter in Egypte heeft verbleven er dus geen belemmering is in het uitoefenen van het gezinsleven, onvoldoende draagkrachtig om het beroep op artikel 8 EVRM van de hand te wijzen. Immers bestaat het gezinsleven niet alleen tussen betrokkene en zijn kind, maar tussen hem, zijn kind en de moeder van het kind met wie hij nog altijd samenleeft. De rechtbank heeft dit miskend.

GRIEF IV:

Ten onrechte heeft de rechtbank op pagina 4 van de aangevallen uitspraak overwogen:

"Ten slotte overweegt de rechtbank dat het beroep van eiser op artikel 7 IVRK niet nader is onderbouwd en op zichzelf onvoldoende is voor het oordeel dat verweerder de aan eiser verleende verblijfsvergunning niet heeft kunnen intrekken."

TOELICHTING:

Vooropgesteld wordt dat artikel 7 IVRK als een ieder verbindende bepaling kan worden aangemerkt (EhVJ 27 juni 2006, zaak C-540/03, gratieweb nummer ve06000854). Het beroep van betrokkene op deze bepaling komt er vervolgens op neer dat bij het bestreden besluit onvoldoende het belang van het kind van betrokkene om met haar beide ouders te kunnen samenleven is betrokken, hetgeen de rechtbank heeft miskend.

CONCLUSIE:

Gelet op het voorgaande wordt u verzocht het hoger beroep gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de proceskosten en tot teruggave van het griffierecht.

In afwachting.

Hoogachtend

R. van Asperen

Bijlage:

- Uitspraak Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen d.d. 13 maart 2008